

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

REVOLUTIE IN HET MARIONETTENTHEATER

Een te gek toneelspel
voor school- en jeugdtheater

door

1880

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.3284

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *REVOLUTIE IN HET MARIONETTENTHEATER* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/032
ISBN- 978- 90-385-13584

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(17 à 19 spelers)

De poppenspelers

LEO, marionettenspeler :

LEONTINE, collega marionettenspeler en vrouw van Leo :

JUDOCUS, kleinzoon van Leo en Leontine, poppenspeler ; speelt ook Isomo, het moleculemonster :

FLEUR, vriendin van Judocus ; speelt ook Dora, de vrouw van professor Ratschenko :

AMBULANCIER 1, bemanning van de ziekenwagen :

AMBULANCIER 2, bemanning van de ziekenwagen :

VIOLETTE, een wensfee :

CITROENZUUR, een lelijke draak :

De marionetten

PRINSES GINNY, een prinses zonder prins :

BOES, kunstschilder :

NIJN, wijze vrouw :

AKKA KWEBBELKONT, de gans :

CHOUCROUTE, de kok :

DOKTER SWIEBER, dorpsdokter :

BELENBO, de schone babe ; speelt ook Malika, de assistente van professor Ratschenko :

GROEZELIA, de verpersoonlijking van het kwaad :

PIK en POK, de klutsers, handlangers van Groezelia :

HILARIUS WOORDENVLOED, simpele dichter en fratsenmaker ; speelt ook Professor Ratschenko, een getikte professor biologie :

Mogelijke dubbelrollen :

Ambulancier 1 en Violette

Ambulancier 2 en Citroenzuur

DECOR

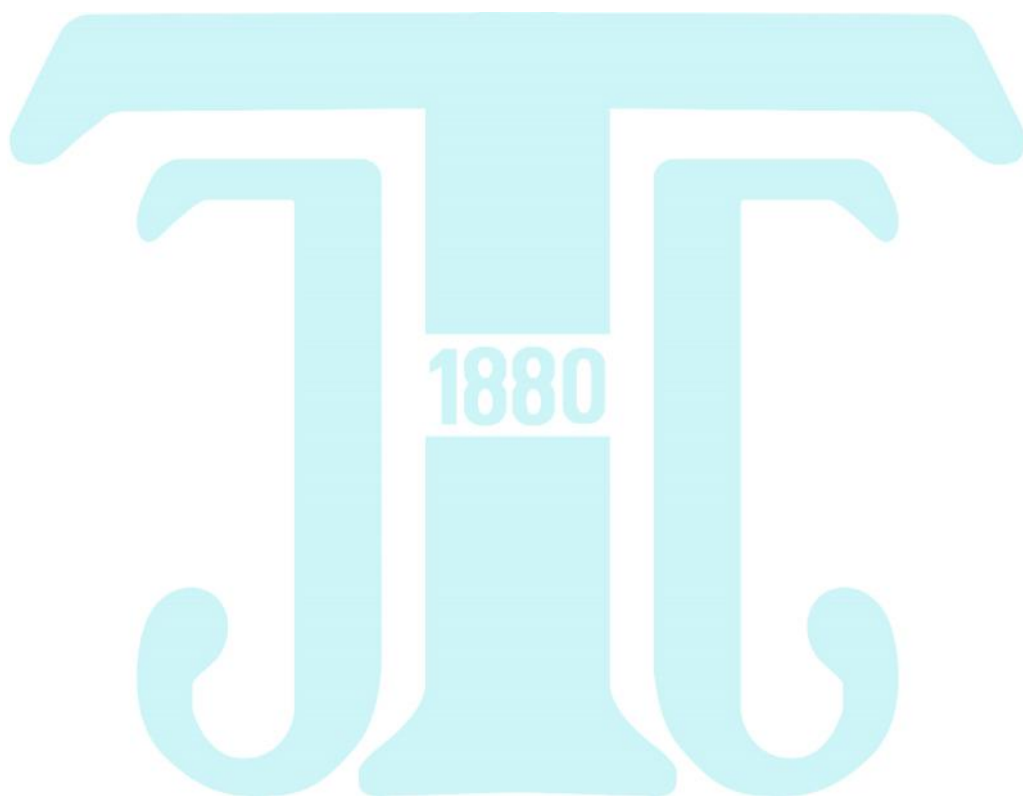
Het marionettentheater met verschillende zetstukken zoals zitje, verhoog, transformatiescherm, gong, kist, rode stoel e.a.

KORTE INHOUD

De marionetten nemen het niet meer dat ze alleen maar de knechtjes zijn van de poppenspelers. Ze moeten maar springen en huppelen zonder enige vorm van inspraak. Genoeg is genoeg, ze komen in opstand tegen de poppenspelers. Dat valt natuurlijk niet in goede aarde. Prinses Ginny vindt het allemaal maar niets. Hoe gaat ze nu aan een ware prins komen? Wat doen de andere figuren van het theater? Kunnen de glittertjes in de doos een oplossing bieden en wat gebeurt er als Violette, de wensfee zich bemoeit met hun revolutie.

Maakt de revolutie een kans of blijft het bij holle woorden?

Een verhaal over dromen waarin je blijft geloven en hoe je die met steun van vrienden waar kunt maken.

OPENINGSMUZIEK

Tafereel 1

Judocus, Leo, Leontine, Ginny, Boes, Choucroute, Dokter Swieber, Nijn

(Het gezelschap is klaar voor een algemene repetitie – vooraan zit Judocus op een appelkist en op een verhoog achter een doek staan Leo en Leontine zichtbaar met de speelkruisen van de poppen in hun hand – vooraan liggen de speelpoppen verbonden met touwtjes levenloos op de grond)

LEONTINE : Dames en heren, gegroet

de voorstelling gaat zo beginnen!

Onze marionetten zullen jullie verbazen

met een ongelooflijk spel dat nooit is vertoond.

Van zeurpieten en zeurkousen willen we geen cent

die zijn toch nooit content.

LEO : Wat is dat nu? Die bewegen geen vin. Vooruit Choucroute, het is aan jou.

LEONTINE : Verdorie, Prinses Ginny beweegt ook geen centimeter. Wat gebeurt er?

Speelt er iemand met onze voeten?

LEO : Ze reageren niet meer op onze bewegingen. We hebben ze niet meer in de hand.

LEONTINE : Die grapjassen houden zich voor dood.

LEO : Niets daarvan, als ik zeg dat ze moeten spelen, moeten ze ook spelen! Opstaan luiwammesen!

LEONTINE : Maar ze doen het niet!

LEO : Donder en bliksem, dit kan niet! Dat laat ik zomaar niet gebeuren. Zo gaan ze me kwaad krijgen.

LEONTINE : Het lijkt alsof ze willen protesteren.

LEO : Protesteren! Ze hebben niet te protesteren. Wij zijn hier de baas.

LEONTINE : Maar wat als ze niet meer naar ons luisteren?

LEO : Onzin, ze hangen aan draden en wie bespeelt die draden?

LEONTINE : Wij natuurlijk, maar ze doen niet wat wij willen.

LEO : Zijn ze wel goed aangeliend?

LEONTINE : Elke lijn is nagekeken.

LEO : Zitten de touwtjes niet in een knoop?

LEONTINE : Het lijkt of ze hun speelkruis haten.

LEO : Pure nonsens, ik duld geen muiterij. Zeker geen oproer of protest! Wat gaan we nu beleven?

LEONTINE : Ik zou me niet direct druk maken.

LEO : Ha nee!?! Verzet, kritiek, opstand... niet met mij! Wie niet wil luisteren moet gestraft worden.

LEONTINE : Je loopt te hard van stapel, Leo. Laat ze gewoon een dagje rusten. Morgen zal het beter gaan.

LEO : Zou je denken?

LEONTINE : Ach, wij hebben ook wel eens een slechte dag.

LEO : Zie, daar word ik nu krikkel van. Ik blijf hier niet verstenen, er zijn toffere dingen om te doen. Wat denken die opstandige poesjenellen wel? Ik ga een tas koffie drinken. *(boos af)*

LEONTINE : Ik zou er iets van krijgen, die heeft geen geduld! Als er iets misloopt kan ik het uitzweten. Hij zal wel een tas koffie gaan drinken. *(gaat op een zitje voor de poppen zitten)* Eenendertig jaar spelen we al samen met de poppen. Duizenden voorstellingen, hier maar ook op verplaatsing. Triomfen, maar soms ook knokken om er te komen. *(enthousiast)* We hebben graag en veel gespeeld, met de marionetten bedoel ik, maar ik denk dat Leo er stilletjes genoeg van krijgt. De rek is er een beetje uit. Je weet wel, zoals bij een versleten onderbroek. Vroeger zat hij vol inspiratie, hij schreef stukken en werkte van 's morgens tot 's avonds. We gaven zelfs workshops in scholen. Toen waren de kinderen nog gefascineerd als een marionet tot leven kwam maar nu met het internet is er niet zoveel meer te ontdekken. En toch ligt het bij eenvoudige dingen. Niet in dat grotesk vertoon dat dikwijls ver van de realiteit zit. Verleden zondag hoorde ik nog een kind tegen zijn mama zeggen, "Dat moeten we meer doen, moeke. Dat was nu eens echt tof."

(Leo op)

LEO : Wel, zit je daar nu nog te lummelen? Je hebt nog geen aardappel geschild.

LEONTINE : Ik heb een praatje met mezelf gemaakt.

LEO : Er moet wel nog het één en het ander gebeuren. Een kunstenaar kan niet zonder kunsten. Geen kunst, geen geld, geen boterhammen, kunstenaar gaat dood. Zo simpel is dat.

LEONTINE : Ja, zo simpel is dat. We zullen zelf kunstjes moeten maken.

LEO : Er zal niets anders opzitten.

LEONTINE : Wacht eens, misschien heb ik een oplossing. Poepsimpel! (*roept Judocus*)

LEO : Wat moet ik met Judocus? Je krijgt dat manneke zo al niet aan 't werk.

LEONTINE : Wacht en wees niet zo ongeduldig.

JUDOCUS : Heb je geroepen, oma?

LEONTINE : Ja jongen, die poesjenellen geraken niet meer recht. Je moet ons helpen.

JUDOCUS : Wat is dat nu weer voor flauwe zever? Die poppen worden toch door jullie bespeeld.

LEONTINE : Het lijkt alsof ze niet meer willen, jongen.

JUDOCUS : O, jullie lieverdjes zijn in staking.

LEO : (*kwaad*) In staking! Dat ontbrak er nog aan.

JUDOCUS : Verzorgen jullie de marionetten wel met de nodige liefde? Is hun CAO*(1) in orde?

LEO : Wat is dat voor flauwekul? Ik verzorg die poppen al meer dan veertig jaar. Eerst met mijn grootvader, dan met mijn vader en nu met mijn vrouw. We doen het nog altijd zoals vroeger.

JUDOCUS : Lap, daar zit het probleem.

LEO : Ik zie geen probleem.

JUDOCUS : Ah nee! De poppen worden met de jaren slimmer.

LEO : Poppen die met de jaren slimmer worden, hahaha. Goeie grap, waar haal je het? Theaterpoppen zijn dode materie, jongen.

JUDOCUS : Die jullie via de touwen wel tot leven brengen.

LEO : Zeg, gaat er nog iets gebeuren? Ik begin het hier warm en koud te krijgen.

JUDOCUS : Ojee, Opa wordt knorrig! (*doet een varken na*)

LEONTINE : Ik zou maar voortdoen als ik jou was. Help de poppen recht.

JUDOCUS : Pff, dat is een niemendalletje. Daar draai ik mijn hand niet voor om.

LEONTINE : Laat dat maar eens zien, als het een fluitje van een cent is.

(Judocus stapt op de poppen toe, laat zijn spierbundels bewonderen en probeert de eerste pop recht te zetten)

(zucht en puft) Jakkas, deze is wel loodzwaar.

LEO : Moet je zien, zo een slapjanus. Staat daar met zijn spierballen te pronken en krijgt niet eens de pop een centimeter van de grond. Spek eten, ventje!

JUDOCUS : Geen paniek, dames en heren. Gewoon rustig blijven, diep ademen. Ik zal nummer twee eens proberen.

LEONTINE : Moment! Ik weet wat helpt om je prestatie te doen lukken. Opperste concentratie.

(Leontine zet de geluidsdrager op – er weerklinkt tromgeroffel – Judocus doet een tweede poging en mislukt)

JUDOCUS : Oeps, hier moet een expert bijkomen. Die verroert ook geen vin. Zijn die marionetten soms betoverd?

LEO : Niks betoverd. De oudjes zullen het weer moeten doen. *(komt naar beneden)* Leontine, hou je klaar! Hier gaan we. *(probeert ze op te heffen maar krijgt het verschot in zijn rug)* Auw!

LEONTINE : Leo, wat is er?

LEO : Mijn rug. Ik kan mijn rug niet meer plooiën.

JUDOCUS : Lap een lumbago, die zit met een stijve... rug bedoel ik. Geen probleem, daar weet ik alles van.

LEO : Hij weet het weer, de dokter-specialist.

JUDOCUS : Verleden jaar in de judo bij een uki goshi...

BEIDEN : Een uki goshi?

JUDOCUS : Een heupworp, bedoel ik. “Auw!” een plotse stekende pijn en drie weken rust. Niet bukken, heffen of op lage stoelen zitten en... pijnstillers slikken.

LEONTINE : O nee, wat moeten we beginnen? Wie gaat er met de marionetten spelen tijdens de voorstellingen?

JUDOCUS : Sorry oma, het zal een ‘one man show’ worden. In jouw geval een ‘one

woman show.’

LEONTINE : Oeioeioei, dan zitten we dik in de puree. Ik kan geen ‘one woman show.’

LEO : (*kwaad*) Gaat er iemand mij nog helpen?

JUDOCUS : Jakkas, nog een pop die niet recht geraakt.

LEO : Grrr!

LEONTINE : Je moet er niet mee lachen, Judocus. Het is erg pijnlijk.

JUDOCUS : Vooruit oma, neem jij hem bij de benen. Ik neem hem onder zijn armen. We dragen hem naar de keuken en daar proberen we hem terug recht te strijken.

(*ze tillen hem op*)

LEONTINE : Oeioeioei, mijn Leoke.

JUDOCUS : Leo de leeuw is geveld. Het beest is door zijn poten gezakt.

(*beiden af – poppen bewegen*)

GINNY : Nu staan we er schoon op. Onze werkgever is out.

BOES : Auw nee!

CHOUCROUTE : Heb je kiespijn, Boes?

BOES : Helemaal niet. Ik bedoel gewoon dat die twee ons niet willen begrijpen.

DOKTER SWIEBER : Niemand begrijpt ons. We willen gewoon van die touwtjes af. Is dat zo moeilijk?

GINNY : Vrij zijn. Niemand heeft respect voor ons. We zijn maar dode materie.

BOES : Jij moet klagen. Jij bent tenminste een prinses.

GINNY : Een droevige prinses zonder lieve prins die voor mij de enge draak wil doden en me meeneemt naar zijn prachtig land op een witte schimmel. Hier gebeurt nooit iets leuks.

CHOUCROUTE : Iets leuk? Ja dat is lang geleden. Nooit krijgen we een schouderklopje of een complimentje.

BOES : Wat wil je? Daar zijn we te simpel voor.

DOKTER SWIEBER : We zijn alleen goed om kinderen en volwassenen een tijd bezig

te houden en de poppenspelers rijker te maken.

GINNY : Ik hou van sterke en spannende verhalen die goed aflopen. Maar daar hebben we ook niets aan te zeggen.

DOKTER SWIEBER : We moeten doen wat zij bepalen, dag in dag uit.

GINNY : Jaar in jaar uit.

CHOUCROUTE : Eeuw in eeuw uit.

BOES : Genoeg, klets-kousen! Jullie hebben honderd!

GINNY : Bing! Hebben we de hoofdprijs gewonnen?

BOES : Ja, een voettocht naar de Ardennen en een gratis stortbad onder de waterval van Coo.

CHOUCROUTE : Wat voor een stomme prijs is dat?

DOKTER SWIEBER : Ik speel niet meer! Fini, gedaan!

GINNY : Ik doe ook niet meer mee. De marionet in mij is dood.

BOES : Hallo mannekes, we kunnen het daar toch niet bij laten? Als jullie verandering willen, moet er voor gestreden worden.

CHOUCROUTE : Boes heeft gelijk, je krijgt niets voor niets.

DOKTER SWIEBER : Wat wil je, dat we oorlog voeren?

GINNY : Ojee, iedereen te wapen! Neem jullie stellingen in en zorg er voor dat je tot de tanden gewapend bent.

BOES : Welke wapens? Een eenvoudige kladschilder zoals ik heeft helemaal geen wapens. Ik kan misschien met verf gooien, schermen met mijn penseel en het palet als schild gebruiken.

CHOUCROUTE : Dat wordt een spetterende ervaring en een unieke belevenis.

BOES : Alleen, als de verf overal naartoe vliegt, het plafond en op de vloer, zullen Leo en Leontine niet gelukkig zijn.

DOKTER SWIEBER : So what, het resultaat zal verrassend zijn.

BOES : Ik vind dat verf op een groot doek gooien veiliger is.

DOKTER SWIEBER : In de oorlog is niets veilig. Knoeien kan helemaal geen kwaad. Na de oorlog is alles toch een grote puinhoop.

GINNY : Moet dat echt? Ik hou niet van puinhopen. Wie gaat de kasteelmuren reinigen als daar overal dikke klodders verf ophangen?

NIJN : (*komt recht*) Lopen jullie niet te vlug van stapel? Kunnen we niet eerst onderhandelen?

CHOUCROUTE : En jij denkt dat die twee naar ons gaan luisteren? Bazen luisteren niet naar werkvolk.

GINNY : Je hebt altijd werkpaarden en luxepaarden.

DOKTER SWIEBER : We mogen die luxepaarden toch vertellen wat ons dwars zit?

BOES : Swieber heeft gelijk. Ze mogen gerust weten dat er dingen zijn waar we ons aan ergeren.

GINNY : Ik vind dat we ook de andere poppen moeten raadplegen. Het belangt ons allemaal aan.

CHOUCROUTE : We organiseren een poppentribunaal.

NIJN : Ik zou het eerder een samenkomst of een vergadering noemen. Een tribunaal is meer zoiets als een rechtbank.

GINNY : Als we inspraak willen moeten we ons organiseren.

BOES : Ik ga een pamflet drukken 'De kritische marionet'.

NIJN : Hoe ga je dat doen?

BOES : Geen probleem vrouwtje, op de laptop en de printer van Judocus.

DOKTER SWIEBER : En wat als die laptop beveiligd is?

GINNY : Jullie weten toch waar je aan begint? Dit leidt naar een algemene crisis in ons marionettentheater.

BOES : Wij willen inspraak en daarmee basta!

CHOUCROUTE : Weg met de vervelende touwen. Geef ons meer vrijheid.

DOKTER SWIEBER : Beslissingsrecht! Het theater is ook van ons.

GINNY : Dat zal wel, zonder ons is er geen marionettentheater.

BOES : Alle macht aan de marionet!

NIJN : Ik zou toch voorzichtig te werk gaan. Menige revolutie heeft zijn doden geëist. Haast en spoed is nimmer goed.

BOES : Als we niets doen blijven we de pineut. Stomme marionetten die alleen maar mogen doen wat de poppenspeler zegt.

CHOUCROUTE : Stil, Leontine en Judocus komen er aan.

(Leontine en Judocus op – poppen terug levenloos)

LEONTINE : Oeioeioei, wat moeten we nu beginnen?

JUDOCUS : Je kunt nog van geluk spreken. De dokter zei dat het erger had kunnen

zijn.

LEONTINE : Nog erger? Hij moet nu al drie dagen rusten.

JUDOCUS : Ik noem dat vertroetelen. Meneer zijn rug moet warm gehouden worden. Hij mag niet buigen of niets optillen. Alles wordt onder zijn gat gedaan. Opa wordt gediend als een koning en dan doet hij nog niets anders dan grommen op die stomme poppen.

LEONTINE : Ik heb nog een kersenpitkussentje voor hem om op te warmen.

JUDOCUS : Goed oma, maar wat gaan we doen met het theater? Zouden we volgend weekend niet beter sluiten?

LEONTINE : Maar jongen, dat is nog nooit gebeurd. Alleen als we veertien dagen op vakantie zijn aan zee of naar de Ardennen. Ik weet echt niet hoe het verder moet.

JUDOCUS : Misschien weet ik wel een oplossing.

LEONTINE : Echt?

JUDOCUS : Natuurlijk oma, maar geef me even tijd. Ik laat wel iets horen.

LEONTINE : Doe maar jongen, al wat je doet om te helpen vinden we goed.

JUDOCUS : Mag ik dan nu doorgaan?

LEONTINE : Ga maar, jongen. Ik moet toch voor opa zorgen.

(beiden af – de poppen richten zich terug op)

NIJN : En nu, is de revolutie geslaagd?

CHOUCROUTE : Is het onze fout dat Leo's rug pijn doet? Of heb je hem niet gehoord? We zijn maar dode materie. Hulpeloze sulletjes die bengelen aan draden.

DOKTER SWIEBER : Het is spijtig wat er gebeurd is, maar ik blijf ook bij ons standpunt.

GINNY : Zal er dan niemand meer met ons spelen?

BOES : Ik dacht dat de marionet in jou dood was, of heb ik het verkeerd begrepen?

GINNY : Geen optreden meer, geen applaus...

DOKTER SWIEBER : Zeg Prinses Fluitenkruid, je moet weten wat je wil.

NIJN : Ik zou toch voorzichtig te werk gaan.

CHOUCROUTE : Zei de oude bange vrouw, met al haar jaren van wijsheid.

NIJN : Zal 't gaan ja?

BOES : Ik ga in elk geval pamfletten schilderen of drukken.

NIJN : Hoe ga je dat doen? Je kunt toch niet stappen.

BOES : De doos met toverstof.

ANDEREN : De doos met toverstof?

BOES : Het is deze nacht volle maan en ik weet waar Judocus het toverstof verborgen heeft.

GINNY : Domoor, wat ben jij voor een gekke kladschilder? Je gelooft toch niet in die toverstof?

BOES : Mijn excuses Mevrouw de Prinses van Zwichtenstein, het is kunst mevrouw en niet kladschilder.

GINNY : Die toverstof is gewoon nep. Illusie, bedriegerij om het verhaal spannend te maken.

BOES : Je moet er in geloven.

NIJN : Als je Akka Kwebbelkont eens vroeg om je touwtjes door te bijten.

DOKTER SWIEBER : Dat is het! Ganzen hebben venijnige scherpe tanden.

CHOUCROUTE : Als ze deze nacht maar niet begint te kwetteren want dan zijn we de klos.

BOES : Zullen we ze roepen?

NIJN : Maar niet te luid of het spel zit weer op de wagen.

SAMEN : Akka Kwebbelkont!

GINNY : Waar blijft dat beest? Ze ligt zeker ergens te slapen.

NIJN : Ganzen slapen niet, die waken.

DOKTER SWIEBER : Ik heb het gevoel dat we preken tegen een dove gans.

CHOUCROUTE : Van een gansje kun je niet veel verwachten.

(Leontine op)

LEONTINE : Wel verdikke, ik dacht dat ik iets gehoord had. Ik zal me vergist hebben. *(gaat af – knipt het licht uit)*

(tussenmuziek)

Tafereel 2

Boes, Akka, Belenbo, Leo, Leontine, Nijn, Ginny, Choucroute, Dokter Swieber, Violette, ambulancier 1&2

(De marionetten liggen nog steeds neer – zacht licht van de volle maan – Boes heft zijn hoofd op)

BOES : *(roept zacht)* Akka, waar zit je? We hebben je nodig. *(even blijft het stil)*
Akka, we hebben je nodig!

(Akka waggelend op)

AKKA : Boes, heb je me geroepen? Wat liggen jullie hier nog te liggen? Hebben ze jullie niet op je plaats gehangen?

BOES : Dat is een lang verhaal, Akka. Kun je mijn touwtjes doorbijten?

AKKA : Je touwen doorbijten? Maar dat is sabotage. Daar zal Leo niet tevreden mee zijn.

BOES : Wij zijn ook niet tevreden. We protesteren en willen een meer sociaal leven.

AKKA : Wat is dat voor onzin? We zijn toch maar marionetten?

BOES : We willen verandering en meer respect.

AKKA : Zijn jullie op je hoofd gevallen? We mogen reizen naar andere landen, krijgen applaus en worden bewonderd door de kinderen. Wat willen jullie nog meer?

BOES : We willen van die touwtjes af en zelf bewegen. Jij kunt zelfs bewegen zonder touwtjes.

AKKA : Oké, iedereen is niet even intelligent als ik. Lopen op twee benen is een kunst. Daarom ben ik ook gepromoveerd tot nachtwaker.

BOES : Laat me het tenminste proberen. Toe, bijt je mijn touwtjes door?

AKKA : Je weet niet waaraan je begint.

BOES : Toe alstublieft Akka, doe het. Ik zal je altijd dankbaar zijn.

AKKA : Als je de lat te hoog legt, ga je er altijd onderdoor.

BOES : Alstublieft, Akka?

AKKA : Slijmbal! Vooruit dan, maar ik weet van niets. Ik zit er voor niets tussen.

(knipt met zijn snavel de touwtjes door) En laat me daarna met rust. Ik moet waken over het marionettentheater.

BOES : Bedankt Akka. *(probeert recht te kruipen maar het is vallen en opstaan)*

AKKA : Hier is nog veel werk aan de winkel. Volhouden kerel, de slak is er uiteindelijk ook geraakt.

BOES : Ik wil en zal het kunnen!

AKKA : Natuurlijk, de wonderen zijn de wereld nog niet uit. Je kunt zelfs leren vliegen, tenminste als je een vogel bent. Succes makker. *(gaat af)*

(Boes blijft proberen en kruipt uiteindelijk de scene af – je hoort allerlei gestommel en dan geroep van achter de scène)

BELENBO : Maak dat je hier wegkomt! Hoe kan ik rustig slapen en blijf van die doos af, die is van mij. Hier die doos, zeg ik! Verdwijnt lompe vlegel!

(Boes komt terug op de scène gekropen net voor Leo verschijnt in pyjama en looprekje – hij knipt het licht aan)

LEO : *(erg kwaad)* Wat gebeurt er hier voor de donder allemaal?

(Leontine verschijnt ook half slapend in haar nachtkleed)

LEONTINE : Leo ventje, je moet je rustig houden.

LEO : Rustig houden, rustig houden, het lijkt alsof die poppen heel het theater aan het afbreken zijn!

LEONTINE : Maar schatje, misschien zijn wij of de marionetten wat overwerkt.

LEO : Dat zal wel! Moet je zien, Boes de kunstschilder zijn touwen zijn losgesneden. Wie heeft dat gedaan?

LEONTINE : Ik niet en Judocus is bij zijn vriendin.

LEO : Dan zal het hier zeker spoken.

LEONTINE : Geloof jij in spoken?

LEO : Ik zeg dat er rare dingen gebeuren. Ik gooi die oproerkraaiers morgen allemaal in het haardvuur.

LEONTINE : Maar schatje wij hebben toch alleen maar centrale verwarming?

LEO : En dan, nog nooit gehoord van een kampvuur? Achteraan in de tuin is dat zo gefikst. Een aansteker, enkele oude kranten en wat droog hout. Je zult die lieverdjes eens zien branden als de meest gemene duivels in de hel.

LEONTINE : Maar Leo, dat kun je niet maken! Die poppen zijn meer dan honderd jaar oud. Ze zijn de ziel van marionettentheater Toets. Je overovergrootvader, Georg Toets zaliger draait zich om in zijn graf.

LEO : Mijn overovergrootvader zich omdraaien in zijn graf?

LEONTINE : Wees daar maar zeker van. En ook je overgrootvader, je grootvader en je vader. Georg heeft in 1804 het marionettentheater uit de grond gestampt als een klein huistheater voor vrienden en familie en generatie na generatie is het geworden tot wat het nu is.

LEO : Ja, maar die marionetten...

LEONTINE : *(kordaat)* Nu ga je weer je bed in, Leo. Meteen! Je moet rusten van de dokter. Morgen zien we wel verder.

LEO : Maar Leontine...

LEONTINE : Niks Leontine, je hebt je rust meer dan nodig. Vooruit, licht uit en naar bed!

LEO : Ja Sjoeke.

(beiden af – licht uit – poppen richten zich terug op)

NIJN : Ben je nu tevreden? Ze gaan ons opfikken in de tuin.

GINNY : Toch niet opbranden? Daar hou ik niet van. Dat is veel te heet. Kunnen we niet doen wat ze vragen?

CHOUCROUTE : Hoor onze prinses, de schijtluis zit al met poepers.

BOES : Het is allemaal de schuld van die kakmadame. Ik had de doos in handen toen ze onnozel begon te doen.

GINNY : Niet moeilijk, die strekenmadam denkt dat die glittertjes alleen van haar zijn.

CHOUCROUTE : Ik hou niet van chichimadammen met een plastieken smoel die denken dat heel de wereld aan hun gat plakt. Zo een triestige planten.

DOKTER SWIEBER : A propos, wie heeft er je touwen doorgesneden, Boes?

BOES : O, zijn die doorgesneden? Daar weet ik niets van.

DOKTER SWIEBER : Hou je niet van de domme.

NIJN : Geloof me, dat voorval gaat een staartje krijgen.

GINNY : Je hebt geluk dat Leontine zo kordaat was.

CHOUCROUTE : Uitstel van executie, meer is het niet. Morgenvroeg bij zonsopgang voeren ze ons naar de brandstapel.

BOES : Als we er iets willen aan doen, moeten we het nu doen. Onze bazen worden rijk omdat wij ons uitsloven. Dat nemen we niet langer.

NIJN : Laten we met hen praten.

DOKTER SWIEBER : Daarvoor is het te laat. We komen op straat.

GINNY : Hoe gaan we dat doen?

BOES : Een optocht!

NIJN : Op onze knieën zeker? Je geraakt niet eens recht.

CHOUCROUTE : En toch moeten we onze rechten opeisen. Gedaan met slaafs doen wat ze zeggen.

GINNY : Ik denk niet dat het een goed moment is.

DOKTER SWIEBER : Waarom niet?

GINNY : Leo gaat de zaak overlaten aan Judocus.

BOES : Dat is juist wel het goede moment. Nieuwe bazen, nieuwe wetten.

CHOUCROUTE : Misschien heeft hij meer tijd om naar ons te luisteren?

DOKTER SWIEBER : Mannekes, we draaien rond de pot. We moeten naar het marionettensyndicaat.

ANDEREN : Is er dan een marionettensyndicaat?

DOKTER SWIEBER : Ik zou het niet weten, maar als we iets willen bekomen moeten we vechten als tijgers.

NIJN : Papieren tijgers zeker?

GINNY : Bij Jan Klaasen, Katrijn en alle poesjenellen, is er dan echt geen goede fee die ons kan helpen?

DOKTER SWIEBER : Feeën, wie gelooft daar nog in?

CHOUCROUTE : Praten, praten, en nog eens praten, we geraken geen stap vooruit.

NIJN : Is die revolutie wel echt nodig? Strijden voor een ideaal is mooi maar...

GINNY : Er bestaat geen hemel voor marionetten en roem is zo vergankelijk.

NIJN : Wat als het misloopt?